28 DE ANI
National
Cotidian fondat în 1997

Scris de **Nicholas Cezar**

2025-10-29

Cum a reușit alianța Ilie Bolojan – Nicușor Dan – USR să gonească America din România

Salutare, Românie medievală, care faci diplomație cu sarmale și alifie! Tocmai ai divorțat de America și, firește, ai făcut-o cu scandal, ca o țață care-și scutură poalele prăfuite pe ulița satului. Aruncând cu zarvă în stânga și-n dreapta și numind în funcții de răspundere toate cutrele care i-au făcut cu ou și cu oțet pe noii șerifi de la Washington, la ce sfârșit te așteptai?

Dacă mai era vreo urmă de îndoială, decizia SUA referitoare la retragerea trupelor de la „Kogălniceanu” – luată la o zi după ce Bucureștiul și-a bătut joc de Casa Albă anunțând

instalarea Oanei Gheorghiu ca vicepremier – este actul oficial de dezmembrare a „parteneriatului strategic”.

Nu mai avem niciun dubiu: România a fost sacrificată pe altarul războiului hibrid dintre Donald Trump și George Soroș. Și noi, proștii, plătim taxe și impozite ca să fim stat-satelit într-o bătălie care nu ne aparține, dar ne implică până-n gât și pe următoarele generații de acum încolo.

Să recapitulăm faptele

Hai, mai bine, să recapitulăm faptele, că mintea românului de rând e ocupată cu facturile, iar a lui Bolojan, cu ordinile primite de la diverse rețele de influență.

Urmăriți șirul evenimentelor și spuneți-mi dacă vă amintește de vreo altă perioadă!

1. **Insulta de la München.**Totul a început când JD Vance a spulberat public, la conferința internațională din Germania, clasa noastră politică și conducătoare. Vicepreședintele SUA a livrat un mesaj care a lăsat clasa politică românească mai dezorientată decât un turist fără hartă, condamnând abuzurile făcute pe axa Guvern-Președinție-CCR. Reacția Bucureștiului? Blocarea lui Călin Georgescu de la a mai candida în mai și, mai ales, „miracolul”de la alegerile prezidențiale ce au urmat: George Simion câștigă turul 1 cu peste 40%, iar în turul 2, ca prin magie, românii se scutură de „naționalism” și îl votează „in corpore” pe Nicușor Dan. O vindecare în masă, fără precedent în istoria medicinei electorale.
2. **Tăcerea care urlă.**Nicușor Dan nu primește niciun mesaj de felicitare din partea USA/Casa Albă pentru victoria „lui” din alegeri. Trec ore și zile și tot nimic, abia într-un final apare un comunicat prăpădit, trei rânduri seci și fără greutate, ca relatarea scrisă de un stagiar pe un coș de hârtie despre un eveniment banal de care Administrația Trump și-a adus aminte, într-un final.

A fost primul semnal, cât se poate de clar, că Washingtonul nu îl considera pe Nicușor Dan un partener legitim, ci un produs de import.

3. **Excluderea din Visa Waiver – prima „nucleară”.**SUA ne-au dat afară din programul în care abia intraserăm (sau urma să intrăm, că nici noi nu mai știm unde ne situam). Neținând cont de explicațiile scrise pe genunchi de la București, Departamentul de Stat a mitraliatRomânia cu un comunicat care, tradus din limbaj diplomatic, suna așa: „Nu mai suntem aliații voștri atât timp cât călcați în picioare democrația și anulați votul cetățenilor cu ajutorul CCR!”.

O acuzație gravă, pe care guvernanții noștri au preferat să o înghită ca pe o lămâie.

4. **Bani aruncați pe fereastră – episodul „Lobiștii”.**În disperare de cauză, Ilie Bolojan (la a cuisugestie?) decide să arunce bani grei din bugetul țării pe o firmă de lobby care să deschidă ușile încuiate de la Washington. Banii s-au dus, rezultatele – zero!

O cheltuială inutilă, din categoria „pe ce mai «sifonează» banii statului conducătorii noștri”.

5. **Investigația Departamentului de Stat**.Ca răspuns la încercările (penibile) de lobby ale „soroșeilor” Bolojan și Nicușor, americanii au trimis o echipă de investigații la București.

Să citim între rânduri: CIA și Departamentul de Stat au adunat dovezi despre anularea alegerilor prezidențiale din decembrie 2024. S-au cerut acte de la CCR, s-au pus cap la cap informațiile.

Deja nu mai vorbeam despre o nemulțumire a americanilor, ci era clar că ajunsesem în faza pregătirii unui dosar de acuzare care se completa cu date și informații concrete.

În acest punct, SUA nu mai ignoră România, ci o studiază ca pe un experiment geopolitic cu potențial exploziv.

6. **Absența președintelui României de la reuniunea ONU.**Nicușor Dan nu participă la Adunarea Generală a ONU, din septembrie. De ce? Cel mai probabil, i s-a spus că nu este binevenit, că americanii nu vor să-l vadă și nimeni nu-l va primi, în cadrul oficial.

Înainte de această importantă întâlnire, Oana Țoiu, în calitate de ministru de Externe, s-a bătut cu pumnul în piept că merge la New York cu câteva zile mai devreme de ședința ONU pentru că trebuie să pună la punct ultimele detalii referitoare la vizita/întâlnirea președintelui Nicușor Dan cu Donald Trump. Inițial era vorba de o scurtă întrevedere, apoi s-a spus că vizita și primirea lui Nicușor urma să aibă loc în primăvara lui 2026, pentru ca acum să ne dăm seama că s-a dus pe Apa Sâmbetei orice chemare, aterizare a lui Nicușor la Casa Albă.

7. **Oana Gheorghiu, un catalizator involuntar.** După toate astea, ce au făcut liderii noștri? S-au închis în bunkerul puterii, și-au suflat mucii în palmă și cu mâna murdară au iscălit numirea Oanei Gheorghiu în funcția de vicepremier.

Dar, mai bine să lăsăm noul reprezentant de seamă al statului român să se prezinte singur: Oana Gheorghiu este vocea care i-a numit public pe Donald Trump și J.D. Vance „golani”, „caractere mizerabile” și „cimpanzei”.

În același timp, și alți oficiali guvernamentali, precum Ioana Ene Dogioiu și Oana Țoiu, s-au poziționat pe aceeași linie a discursului mistocăresc la adresa americanilor.

Ținând cont de toate acestea, este posibil ca Administrația Trump să aibă impresia că Bucureștiul nu se mai aliniază la așteptările Washingtonului? Nu cumva comentariile deplasate făcute de staff-ul premierului Bolojan au fost percepute la Casa Albă drept un semnal problematic venit din România?

8. **A doua „nucleară", retragerea trupelor americane.** A doua zi după această numire provocatoare, SUA au transmis României că își iau soldații de la Kogălniceanu și părăsesc țara.

Nu este o coincidență, ci avem în față răspunsul lui Trump la războiul declanșat împotriva rețelei soroșiste. România este doar câmpul de bătaie.

Anunțul plecării militarilor americani este un gest simbolic, dar cu efect de semnal clar: „România, ai luat-o pe alt drum? Hai, pa, rămâi cu bine!".

Să fim serioși! La acest nivel nu există habarniști. Bolojan, Nicușor și useriștii care îi înconjoară nu sunt doar posesori de un singur neuron. Ei sunt, mai degrabă, controlați și bine stăpâniți de forțe străine; tot la fel cum Emmanuel Macron este menținut în funcție la Elysee, deși mai bine de 60% din populația de 60 milioane de locuitori a Franței nu-l mai vrea.

Iar forța care îi menține la putere are un singur nume: George Soros, prin rețeaua sa globală de influență.

Când, după Oana Țoiu și Ioana Dogioiu, tu aduci la putere și pe Oana Gheorghiu, înseamnă că ordinul este atât de puternic și direct încât nu poți să-l comentezi. Ești doar o păpușă de care sforarii trag după propriul lor interes.

Răzbunarea lui Putin și labirintul fără ieșire

Acum, într-o lumină crudă, începem să înțelegem ce s-a discutat cu adevărat la acea întâlnire din Alaska între Trump și Putin. Nu a fost (doar) un summit despre Ucraina. Acolo, la poalele ghețurilor, s-a împărțit veșmântul sferei de influență. S-au trasat „linii roșii" pe care România, în graba ei de a-și juca rolul de stat-satelit soroșist, tocmai le-a călcat cu îngâmfare.

Estul Europei a fost pus la punct de Vladimir Putin, iar România a fost desemnată drept piesa sacrificabilă, cu acordul lui Trump.

Iar dacă așa stau lucrurile, întrebarea care ar trebui să înghețe orice ofițer din MApN este: dispare și scutul de la Deveselu? Mai are el vreun rost când relația cu SUA a fost spulberată? Iar dacă americanii își iau și sistemele de apărare antirachetă, cine ne mai apără de rachetele Iskander și Oreșnik, care se pot învârti liniștite pe cerul României? Generalii noștri de fotoliu, viteji vânători ai măslinelor din farfuriile de la popotă?

Sau poate că vom primi, printr-o minune a diplomației, un scut anti-rachetă de la… Soros Foundation? Când geopolitica devine teatru de război, vom descoperi că apărarea reală nu se bazează pe ONG-uri și fonduri nerambursabile.